

Οι Λαζαρίνες της Κοζάνης

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Ο κύκλος των πασχαλιάτικων εθίμων στη δυτική Μακεδονία αρχίζει από το Σάββατο του Λαζάρου, όπου οι «**Λαζαρίνες**» με τις χρωματιστές παραδοσιακές στολές τους, από την Αιανή, τον Κρόκο, τη Λευκοπηγή, την Καισαριά, τη Ροδιανή και την Αγ. Παρασκευή **Κοζάνης**, ξεκινούν για να τραγουδήσουν Λαζαράτικα τραγούδια στις γειτονιές των χωριών τους και να χορέψουν στις πλατείες το χορό «Τσιντσιρό».

Οι Λαζαρίνες είναι κορίτσια της παιδικής ηλικίας έως και της περιόδου του γάμου. Δεν νοείται κορίτσι της οικογένειας να μην υποδυθεί έστω μια φορά τον ρόλο της Λαζαρίνας και δεν υπάρχει οικογένεια που να μην διαθέτει τουλάχιστον μια χρωματιστή στολή που τα υφάσματά της έχουν δημιουργηθεί σε τοπικούς αργαλειούς της περιοχής.

Οι Λαζαρίνες συγκεντρώνονται συνήθως σε ένα συγκεκριμένο σπίτι -το ονομάζουν κονάκι- και κατά ομάδες επισκέπτονται όλες τις γειτονιές του χωριού, λένε πασχαλιάτικα ή αυτοσχέδια τραγούδια που αρμόζουν στις επιθυμίες και την κατάσταση της οικογένειας.

Έλκουν την καταγωγή τους από τα «Παρθένεια», τους χαρακτηριστικούς χορούς από ομάδες κοριτσιών των δωρικών πόλεων του βορρά. Αργότερα, στα βυζαντινά χρόνια συνδέθηκαν με την Ανάσταση του Λαζάρου, την αναγέννηση της φύσης και

την ανανέωση της ζωής. Στο έθιμο λαμβάνουν μέρος μόνο τα κορίτσια, ενώ σήμερα συμμετέχουν γυναίκες όλων των ηλικιών. Βασικό τους χαρακτηριστικό είναι ο χορός και το τραγούδι χωρίς καμία συμμετοχή μουσικών οργάνων.